

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

17 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Țaulean Vitalie în numele inculpatului și de către inculpatul Mătăsaru Anatol, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Mătăsaru Anatol XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 05.08.2014 – 10.01.2017 (prima instanță);
2. 10.02.2017 – 08.02.2018 (instanța de apel);
3. 14.05.2018 – 17.10.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Central) din 10 ianuarie 2017, Mătăsaru Anatol a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani.

În temeiul art. 90 alin. (2) Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a pedepsei numite pe un termen de probă de 5 ani, dacă în termenul de probă nu va comite o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Mătăsaru Anatol, la 29 octombrie 2013, aproximativ la ora 15:23, aflându-se în incinta Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, situată pe str. Kiev, 3A, mun. Chișinău, din motive huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, demonstrând

obrăznicie deosebită, fără careva invitație și permisiune, inculpatul, a intrat în biroul de serviciu, nr. X, unde activează partea vătămată, judecătorul, Potînga Iurie, solicitând de la ultimul informație despre rezultatele examinării de către acesta a unei cauze contravenționale, în care dânsul avea calitatea procesuală de victimă și eliberarea imediată a copiei hotărârii judecătorești, după care primind informația solicitată, sub pretextul că această cauză a fost examinată în lipsa lui, deși a solicitat amânarea ședinței, ignorând avertismentul acestuia din urmă că încalcă regulile de conduită stabilite în instanța de judecată, precum și cerința legitimă de a părăsi biroul său de serviciu, în prezența altor persoane, a început să-l calomnieze, adresându-i repetat, după ce a fost somat de răspundere pentru insultarea judecătorului, cuvinte injurioase, înjosindu-i în acest mod onoarea și demnitatea personală.

Pentru a aplana conflictul inițiat de către inculpatul Mătăsaru Anatol, partea vătămată, judecătorul, Potînga Iurie, a ieșit din biroul său de serviciu, iar primul, continuându-și acțiunile sale huliganice, l-a urmărit pe ultimul până în biroul de serviciu al judecătorului Cobzac Elena, unde acesta a intrat, manifestând un comportament vehement.

Tot atunci, inculpatul, Mătăsaru Anatol, aflându-se lângă biroul de serviciu al judecătorului Cobzac Elena, în prezența unor cetățeni, neidentificați de către organul de urmărire penală, se exprima cu expresii injurioase în adresa corpului de judecători al Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, după care fără permisiunea judecătorului Cobzac Elena și funcționarilor judecătorești prezenți la fața locului, precum și fără careva invitație, a intrat în biroul de serviciu al acesteia, iar la cerința legitimă a asistentului judiciar Miha Aliona, de a părăsi incinta biroului, primul nu a reacționat, demonstrând un comportament grosolan și obraznic, vociferând în continuare expresii indecente în adresa tuturor colaboratorilor instanței de judecată.

După aceasta, aproximativ la ora 17:00, când în biroul de serviciu al judecătorului Cobzac Elena, a intrat partea vătămată, judecătorul Lupașco Lilia, pentru a-i transmite la examinare o cerere de recuzare înaintată pe o cauză din procedura sa, inculpatul, a bruscat-o pe ultima, care încerca să închidă după dânsa ușa biroului menționat, adresându-i public întrebări provocatoare, după care a continuat să se exprime cu expresii licențioase la adresa colectivului Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, perturbând în acest mod activitatea acesteia.

Ulterior, având în vedere faptul înregistrării video a întreg procesului comiterii faptelor descrise, continuându-și acțiunile sale ilegale, din aceleași motive huliganice, inculpatul, Mătăsaru Anatol, a postat imaginile înregistrate pe rețeaua Internet, însoțindu-le de comentarii defăimătoare.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Mătășaru Anatol a comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. a) din Cod penal – *huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, precum și acțiunile care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, comis de către o persoană care anterior a comis un act de huliganism.*

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Procurorul în Procuratura mun. Chișinău oficiul Principal, Șendrea Nicu, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. a) Cod penal, cu stabilirea pedepsei de 4 ani închisoare, în temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumul parțial cu pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 02.05.2015, de a-i stabili pedeapsa definitivă cu închisoarea pe un termen de 4 ani și 4 luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, invocând că, prima instanță a omis prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, iar la adoptarea sentinței nu a inclus în termenul pedepsei executate, din prima sentință de condamnare pronunțată de către judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 02 martie 2015, a omis prevederile art. 90 alin. (10) Cod penal, deoarece urmau a fi aplicate prevederile art. 85 Cod penal.

Procurorul a indicat că deși prima instanță corect a încadrat acțiunile inculpatului, a omis faptul că acesta anterior a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, și a comis din nou o infracțiune similară, astfel că suspendarea executării pedepsei nu va duce la atingerea scopului legii penale privind corectarea și reeducarea lui Mătășaru Anatol, nefiind luat în calcul pericolul faptei acestuia precum și riscul comiterii de noi infracțiuni, deoarece inculpatul anterior a fost condamnat, astfel că nu a conștientizat pericolul real al faptei comise.

3.2 Avocatul Țaulean Vitalie în numele inculpatului Mătășaru Anatol, prin care a solicitat casarea integrală a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit de către prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat din motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii invocând că: prima instanță în mod neîntemeiat a reținut circumstanța agravantă „de o persoană care anterior a săvârșit un act de huliganism” și ilegal au fost aplicate prevederile art. 75, art. 78, art. 79 și art. 90 Cod penal; nu au fost prezentate probe ce să confirme că a fost perturbată activitatea de serviciu a vre-unui judecător, și a întregii judecătoriai Chișinău /sediul Rîșcani/.

Din secvențele audio-video examinate în ședința de judecată nu rezultă că inculpatul a numit pe cineva cu cuvinte necenzurate, doar s-a exprimat revoltător

referitor la acțiunile judecătorului Potînga Iurie, care în mod neîntemeiat a refuzat să elibereze inculpatului hotărârea motivată, care nu a fost pronunțată public și doar după intervenția președintelui instanței de judecată Melniciuc Oleg, a fost eliberat extrasul din hotărâre, fapt care dovedește că drept motiv a servit comportamentul provocator al judecătorului Potînga Iurie; acțiunile lui Mătăsaru Anatol în privința părții vătămate Lupașco Lilia, nu conțin elementele constitutive ale unui act de huliganism, deoarece pătimita a declarat în ședința de judecată că ea nu a fost numită cu cuvinte necenzurate, dar jignitoare după părerea ei; nu au fost prezentate probe care să confirme că inculpatul a aplicat violență sau a amenințat cu aplicarea unei asemenea violențe pe cineva, iar declarațiile martorilor, Platon Cristina și Miha Aliona, nu rezistă criticii, deoarece din secvențele examinate nu rezultă că Mătăsaru Anatol a îmbrâncit sau a lovit pe cineva; încadrarea acțiunilor lui Mătăsaru Anatol ca huliganism este eronată, deoarece în acțiunile acestuia nu au fost întruniți indicii calificativi ai laturii obiective a infracțiunii de huliganism.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2018, apelurile declarate au fost admise, casată sentința integral, rejudecată cauza cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Mătăsaru Anatol s-a recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 alin. (1) Cod penal, pedeapsa închisorii numită lui Mătăsaru Anatol s-a suspendat condiționat pe un termen de probațiune de 3 ani.

În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de sentințe, prin cumul parțial al pedepselor, la sancțiunea aplicată s-a adăugat parțial pedeapsa aplicată prin sentința judecătoreiei Rîșcani, mun. Chișinău din data de 02 martie 2015 și s-a stabilit lui Mătăsaru Anatol, pedeapsa definitivă în formă de închisoare pe un termen de 2 ani 6 luni, în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 alin. (1) Cod penal, pedeapsa închisorii numită lui Mătăsaru Anatol s-a suspendat condiționat pe un termen de probațiune de 5 ani, și nu va fi executată dacă condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune.

S-a obligat Mătăsaru Anatol, în temeiul art. 90 alin. (6) Cod penal, să nu-și schimbe domiciliul fără înștiințarea organului de probațiune.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că inculpatul, Mătăsaru Anatol, la data de 29 octombrie 2013, aproximativ la ora 15:23, aflându-se în incinta Judecătoreiei Rîșcani, mun. Chișinău, situată pe str. Kiev, 3A, mun. Chișinău, încalcând grosolan ordinea publică, demonstrând obrăznicie deosebită, fără careva invitație și permisiune, a intrat în biroul de serviciu, nr. X, unde activează judecătorul, Potînga Iurie, solicitând de la ultimul informație despre

rezultatele examinării de către acesta a unei cauze contravenționale, în care dânsul avea calitatea procesuală de victimă și eliberarea imediată a copiei hotărârii judecătorești, după care, primind informația solicitată, sub pretextul că această cauză a fost examinată în lipsa lui, deși a solicitat amânarea ședinței, ignorând avertismentul acestuia din urmă că încalcă regulile de conduită stabilite în instanța de judecată, precum și cerința legitimă de a părăsi biroul său de serviciu, în prezența altor persoane, a început să-l calomnieze, adresându-i repetat, după ce a fost somat de răspundere pentru insultarea judecătorului, cuvinte injurioase, înjosindu-i în acest mod onoarea și demnitatea personală.

Pentru a aplană conflictul inițiat de către inculpat, judecătorul Potînga Iurie, a ieșit din biroul său de serviciu, iar primul, continuându-și acțiunile sale huliganice, l-a urmărit pe ultimul până în biroul de serviciu al judecătorului Cobzac Elena, unde acesta a intrat, manifestând un comportament obraznic.

Tot atunci, inculpatul, Mătășaru Anatol, aflându-se lângă biroul de serviciu al judecătorului Cobzac Elena, în prezența unor cetățeni, neidentificați de către organul de urmărire penală, se exprima cu expresii injurioase în adresa corpului de judecători al Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, după care fără permisiunea judecătorului Cobzac Elena, și funcționarilor judecătorești prezenți la fața locului, precum și fără careva invitație, a intrat în biroul de serviciu al acesteia, iar la cerința legitimă a asistentului judiciar Miha Aliona, de a părăsi incinta biroului, primul nu a reacționat, demonstrând un comportament grosolan și obraznic, vociferând în continuare expresii indecente în adresa tuturor colaboratorilor instanței de judecată.

După aceasta, aproximativ la ora 17.00, când în biroul de serviciu al judecătorului Cobzac Elena, a intrat judecătorul Lupașco Lilia, pentru a-i transmite la examinare o cerere de recuzare înaintată pe o cauză din procedura sa, inculpatul Mătășaru Anatol, a bruscat-o pe ultima, care încerca să închidă după dânsa ușa biroului menționat, adresându-i public întrebări provocatoare, după care a continuat să se exprime cu expresii licențioase la adresa colectivului Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, perturbând în acest mod activitatea acesteia.

Ulterior, având în vedere faptul înregistrării video a întreg procesului comiterii faptelor descrise, continuându-și acțiunile sale ilegale, din aceleași motive huliganice, inculpatul, a postat imaginile înregistrate pe rețeaua Internet, însoțindu-le de comentarii defăimătoare.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Mătășaru Anatol, a comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, - *„huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc prin obrăznicie deosebită”*.

Instanța de apel, a mai constatat că prima instanță incorect a reținut în acțiunile lui Mătășaru Anatol, calificativul „săvârșit de o persoană care anterior a săvârșit un act de huliganism”, invocând faptul, că inculpatul anterior a fost condamnat prin sentința judecătoreiei Rîșcani mun. Chișinău din data de 02 martie 2015, în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la o pedeapsă în formă de închisoare, pe un termen de 2 ani, iar în baza art. 90 Cod penal, pedeapsa închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani, astfel, instanța de apel a reiterat că reținerea calificativului dat, în situația constatată este contradictorie, având în vedere că odată ce este reținut acest calificativ la numirea pedepsei penale, nu poate fi însă reținută și aplicată metoda cumulării pedepselor, or, o asemenea concluzie ar constitui sancționarea dublă pentru același calificativ, fiind inadmisibilă de drept sancționarea de două ori pentru același calificativ infracțional reținut, în acest context, instanța de apel a atestat că prima instanță, la adoptarea sentinței a încălcat prevederile art. 101 alin. (1), 384 alin. (3) și 385 alin. (1) Cod de procedură penală.

Instanța de apel a indicat că, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, este dovedită prin:

- declarațiile părții vătămate, Potînga Iurie;
- declarațiile părții vătămate, Lupașco Lilia;
- declarațiile martorului, Papană Cristina;
- declarațiile martorului, Miha Aliona;
- declarațiile martorului, Melniciuc Oleg;
- declarațiile martorului, Namașco Ruslan;
- procesul – verbal de ridicare din 29 noiembrie 2013, fiind ridicare înregistrările video din data de 29 octombrie 2013(f.d. 21 v.I);
- ordonanța procurorului în Procuratura Rîșcani mun. Chișinău, Șendrea Nicu, din 29 noiembrie 2013, prin care s-a dispus recunoașterea înregistrărilor video de pe CD-R „VERBATIM” în calitate de mijloc de probă (f.d. 22 v.I).

Instanța de apel a relevat că din înregistrările audio – video, se atestă integral adresările de ordin denigrator, defăimător și înjositor în adresa judecătorilor și a instanței judecătorești de către inculpat, cu atât mai mult, că expresiile de genul „Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, casă de toleranță”, „judecătorii fac sex, se dau în scrânciob, l-a ascuns sub fustă,, și alte expresii de natură intimă, atestă integral faptul că inculpatul a manifestat un cinism și o obrăznicie deosebită, în raport cu autoritatea judecătorului, cât și autoritatea instanței judecătorești, de altfel și nemijlocit îmbrâncelile fizice ale părții vătămate Lupașco Lilia, cât și a martorului Miha Aliona, dau dovadă faptului că inculpatul intenționat a urmărit scopul și motivul huliganic.

Cu privire la pedeapsa penală aplicată, instanța de apel, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, fiind una mai puțin gravă, de motivul acestuia, de personalitatea celui vinovat, este căsătorit, are la întreținere 2 copii minori, nu este angajat în câmpul muncii, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, anterior condamnat de mai multe ori, antecedentele penale fiind stinse, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea care lipsesc la caz, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, a ajuns la concluzia că scopul legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului v-a fi pe deplin atins prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare cu suspendarea executării acesteia.

4.2 Judecătorul Brînza L. a avut opinie separată la soluția adoptată de către instanța de apel, indicând că acțiunile inculpatului Mătăsaru Anatol, se circumscriu normei prevăzute de art. 354 Cod contravențional, ca huliganism nu prea grav.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recursuri ordinare de către :

5.1 Inculpatul, Mătăsaru Anatol, neindicând nici un temei pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei cu pronunțarea unei decizii prin care inculpatul să fie achitat, invocând că:

- judecătorul Teleucă Stelian, a participat la examinarea dosarului în prima instanță și nu era în drept să participe la examinarea dosarului în instanța de apel.

5.2 Avocatul Țaulean Vitalie în numele inculpatului, indicând temeiurile pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 16) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei, cu emiterea unei noi decizii prin care inculpatul să fie achitat, invocând motive similare cu cele indicate în apelul său pct. 3.2 din prezenta decizie, indicând suplimentar:

- potrivit probelor administrate și prezentate de către acuzator, nu sunt prezenți indicii laturii obiective a infracțiunii incriminate;

- din secvențele audio – video vizionate în ședința de judecată nu rezultă că inculpatul a numit pe cineva cu cuvinte necenzurate, înjosind demnitatea cuiva;

- partea vătămată Lupașco, a declarat în ședința de judecată că ea nu a fost numită cu cuvinte necenzurate, dar jignitoare după părerea ei;

- nu au fost prezentate probe precum că inculpatul a aplicat violență sau a amenințat pe cineva;

- potrivit prevederilor art. 14 alin. (2) Cod penal, nu constituie infracțiune acțiunea sau inacțiunea care, deși formal, conține semnele unei fapte prevăzute de prezentul cod, dar, fiind lipsită de importanță, nu prezintă gradul prejudiciabil al unei infracțiuni;

- instanța de judecată, contrar prevederilor legale și prevederilor Hotărârii Plenului CSJ „privind sentința judecătorească” nr. 5 din 19.06.2006, a dat o

apreciere critică probelor apărării, deoarece legislația procesual penală nu prevede nici o normă care ar permite instanței de judecată să aprecieze critic careva probe.

6. La recursurile ordinare declarate de către avocatul Țaulean Vitalie în numele inculpatului și de către inculpat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul în Secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, prin care a manifestat dezacordul cu recursurile înaintate, a solicitat respingerea recursurilor motivând prin faptul că recursul avocatului Țaulean Vitalie este declarat peste termen, iar recursul inculpatului nu îndeplinește cerințele de formă și conținut.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal constată că acestea sunt inadmisibile, din următoarele considerente.

7.1 Cu referire la recursul ordinar declarat de către inculpatul Mătășaru Anatol:

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea recursului în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Colegiul penal lecturând textul recursului reține că, inculpatul pledează asupra achitării sale, indicând că judecătorul Teleucă Stelian, a participat la examinarea dosarului în prima instanță și nu era în drept să participe la examinarea dosarului în instanța de apel, temei ce se raportează la prevederile pct. 2) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, unde este stipulat că „hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art.30, 31 și 33”.

Verificând motivele invocate prin prisma opiniei recurentului, în sensul că instanța nu a fost compusă potrivit legii, Colegiul penal le consideră ca neîntemeiate.

Colegiul penal constată, că argumentul inculpatului este declarativ, nu corespunde realității, or, din materialele dosarului se constată că judecătorul

Teleucă Stelian nu a participat la pronunțarea sentinței în prima instanță și nu s-a expus nici într-un fel asupra fondului cauzei, el fiind numit ca judecător în Curtea de Apel Chișinău, iar cauza dată fiind redistribuită judecătorului Balan Gheorghe, care a examinat cauza în prima instanță.

Astfel, ultimul a fost compatibil să examineze cauza penală prezentă în ordine de apel, iar declarația de abținere a judecătorului Teleucă Stelian depusă în prima instanță a fost respinsă prin Încheierea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 04 septembrie 2014(f.d. 120-121 v.I), adoptată cu respectarea procedurii prevăzute de art. 34 – 35 Cod de procedură penală, care nu este susceptibilă de a fi atacată.

7.2 Cu privire la recursul ordinar declarat de către avocatul Țaulean Vitalie în numele inculpatului:

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen, deoarece prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 89 din 24 ianuarie 2018, ziua de 30 aprilie 2018 a fost declarată zi de odihnă, iar ziua de 1 mai este zi de sărbătoare. Astfel, recursul ordinar depus pe 02 mai 2018 se va considera ca depus în termen conform prevederilor art. 231 alin. (5) Cod de procedură penală.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea recursului în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că, recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct.6), 8), 16) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită și norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele – temeiurile de recurs invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Ce ține de temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, în sensul că „*nu au fost întrunite elementele infracțiunii*” prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, Colegiul penal verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, consideră că nu sa confirmat în speța dată, argumentele recurentului invocate în recurs, sunt combătute prin motivele descrise în decizia instanței de apel(f.d.67 – 81 v. IV), asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CtEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

Colegiul penal reține, că instanța de apel verificând probele conform procesului – verbal al ședinței de judecată din instanța de apel(f.d. 27 – 28 v. IV), care sunt descrise în decizie(f. d. 62 – 73 v. IV), a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei metode de apreciere a probelor, ce au servit ca temei pentru soluționarea elementelor de fapt, pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în cauză, expunându-se argumentat și corect din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Astfel, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate, examinate și verificate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine corect toate aspectele de fapt și de drept.

Colegiul penal menționează că, argumentul recurentului precum că potrivit probelor administrate și prezentate de către acuzator, nu sunt prezenți indicii laturii obiective a infracțiunii incriminate, nu poate fi acceptat, or, instanța de apel a indicat că, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 287 Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată fie în acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințare cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentațiilor autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, fie în acțiunile care, prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, astfel, inculpatul aflându-se în biroul de serviciu al judecătorului Potînga Iurie, primind răspuns la întrebările sale, a continuat acțiunile huliganice, l-a numit cu cuvinte urâte „bădăran” și „dobitoc” pe judecătorul Potînga Iurie în prezența altor persoane, iar la cerința de a părăsi biroul de serviciu inculpatul nu reacționa și continua acțiunile huliganice, prin opunerea rezistenței față de încercările de a fi scos din birou benevol, totodată văzând că conflictul nu se aplanează, dânsul a ieșit

din birou și a mers în biroul judecătorului, Cobzac Elena. Aceste circumstanțe rezultă din declarațiile părții vătămate Potînga Iurie din prima instanță(f.d. 80 – 82 v. II) și din secvențele video anexate la dosar.

Mai mult, instanța de recurs apreciază critic argumentele apărării precum că, partea vătămată Lupașco Lilia, a declarat în ședința de judecată că ea nu a fost numită cu cuvinte necenzurate, dar jignitoare după părerea ei, nu au fost prezentate probe precum că inculpatul a aplicat violență sau a amenințat pe cineva, în acest sens indicând că instanța de apel corect a apreciat declarațiile părții vătămate Lupașco Lilia, prin care a confirmat cele expuse de partea vătămată Potînga Iurie, că inculpatul s-a exprimat în adresa judecătoriei ca fiind o „casă de toleranță”, după care i-a adresat întrebări înjositoare – că ea a fost încuiată în birou cu colegul ei Potînga Iurie în decurs de 1,5 ore, ce nu este adevărat, iar a doua zi a văzut pe site-ul www.curajtv.md un filmuleț de prost gust cu comentarii cu cuvinte necenzurate(f.d. 86 – 87 v.II).

În susținerea acestor concluzii, instanța de recurs mai indică și declarațiile martorilor Papană Cristina și Miha Aliona(f.d. 83; 84-85 v.II), care coroborează cu declarațiile celorlalți martori și a părților vătămate și cu probele pe dosar, prin care au relatat că, inculpatul a bătut în ușa biroului de serviciu a judecătorului, Cobzac Elena, inculpatul a îmbrâncit-o pe Miha Aliona pentru a intra în biroul de serviciu, se purta violent, agresiv, mai mult, a confirmat că inculpatul bătea cu lovituri puternice în ușa biroului de serviciu a judecătorului Cobzac Elena, ulterior îmbrâncind și intrând cu forța în birou s-a exprimat că judecătorii, Potînga Iurie și Cobzac Elena „fac sex în biroul de serviciu”, fapte confirmate și de martorul Melniciuc Oleg, indicând că inculpatul avea un comportament agresiv și s-a exprimat precum că instanța este o „casă de toleranță unde se fac orgii”, iar la cerința sa de a se calma, inculpatul nu a reacționat și a continuat acțiunile sale violente și agresive, astfel perturbând pe o perioadă îndelungată activitatea judecătorului Potînga Iurie și altor colaboratori ai instanței.

Astfel, Colegiul penal, conchide că fapta comisă de inculpatul Mătăsaru Anatol, depășește gradul de pericol social al unei contravenții, atingând gradul de pericol al unei infracțiuni, or, inculpatul nu s-a limitat doar la acostarea jignitoare în loc public a persoanelor cu batjocură și adresarea de expresii și întrebări de ordin intim, dar a recurs la îmbrânceli, la acostarea jignitoare a unei instituții publice manifestând o atitudine total neglijentă și intolerantă față de autoritatea judecătorului și a instanței judecătorești, în orele de muncă, perturbând activitatea judecătorului pe o perioadă îndelungată de timp, mai mult, ulterior răspândirea unor informații de ordin defăimător .

Cât ține de argumentul apărătorului, precum că din secvențele audio – video vizionate în ședința de judecată nu rezultă că inculpatul a numit pe cineva cu

cuvinte necenzurate, înjosind demnitatea cuiva, Colegiul penal, îl apreciază ca declarativ, or, înregistrările audio – video anexate la materialele cauzei au fost efectuate de inculpat și din ele, fiind examinate în ședințele de judecată, se constată adresări de ordin denigrator, defăimător și înjositor în adresa judecătorilor și a instanței judecătorești de către inculpat, astfel, expresiile „judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, casă de toleranță, judecătorii fac sex, se dau în scrânciob, l-a ascuns sub fustă” și alte expresii de ordin intim, demonstrează cert, că inculpatul a manifestat un cinism și o obrăznicie deosebită în raport cu autoritatea judecătorului cât și cu autoritatea instanței de judecată, mai mult, îmbrâncelile fizice ale părților vătămate Lupașco Lilia și Miha Aliona, confirmă faptul că acțiunile au fost comise cu obrăznicie deosebită.

Colegiul penal apreciază critic argumentele avocatului precum că, instanța de judecată, contrar prevederilor legale și prevederilor Hotărârii Plenului CSJ „privind sentința judecătorească” nr. 5 din 19.06.2006, a dat o apreciere critică probelor apărării, deoarece legislația procesual penală nu prevede nici o normă care ar permite instanței de judecată să aprecieze critic careva probe, or, Colegiul penal conchide că acest argument reprezintă o interpretare greșită a normelor legale de către recurent.

Mai mult, Colegiul penal, statuează că instanța de apel în decizia sa corect și-a motivat soluția, la aplicarea pedepsei a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 84 Cod penal, de criteriile de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. 75 Cod penal, a luat în considerare faptul că inculpatul este căsătorit, are la întreținere 2 copii minori, are studii medii, nu este angajat în câmpul muncii, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, anterior condamnat de mai multe ori, antecedentele penale fiind stinse la ziua comiterii faptei(29.10.2013), lipsesc circumstanțe atenuante sau agravante, de gradul și caracterul pericolului social al faptei, de motivul și scopul celor comise, de caracterul prejudiciabil și mărimea daunei cauzate, astfel, Colegiul penal conchide că pedeapsa stabilită inculpatului Mătăsaru Anatol este una corect individualizată, echitabilă și va atinge scopul pedepsei penale privind corectarea și reeducarea inculpatului.

Cât privește temeiul de recurs semnalat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 16) Cod de procedură penală, în sensul că Curtea Supremă de Justiție în cauza nr. 1ra-148/2016, a indicat când fapta pe care o comite făptuitorul depășește gradul de pericol social al unei contravenții, Colegiul penal notează că este declarativ, or, hotărârea Curții Supreme de Justiție la care face referire recurentul, a avut ca obiect de discuție alte circumstanțe decât cele existente în prezenta cauză.

Referitor la temeiul de recurs indicat de avocat, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat în privința motivelor invocate în cererea de apel cu privire la admisibilitatea sau

inadmisibilitatea probelor administrate prezentate de apărare, care probează încadrarea juridică eronată a activităților infracționale imputate inculpatului, Colegiul penal indică că este declarativ, or, recurentul nu a indicat concret asupra căror probe prezentate de apărare instanța de apel nu s-a pronunțat, astfel, Colegiul penal conchide că temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, este indicat declarativ, fără a aduce careva argumente întemeiate în susținerea acestui temei.

7.3 În concluzie, Colegiul penal constată că decizia atacată este legală și întemeiată, iar recursurile ordinare urmează a fi declarate inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Țaulean Vitalie în numele inculpatului și de către inculpatul Mătășaru Anatol, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Mătășaru Anatol XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **15 noiembrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor